

Zondag 7 augustus.... een zomerse dag waar de temperatuur dicht tegen de 30° C aanleunde.

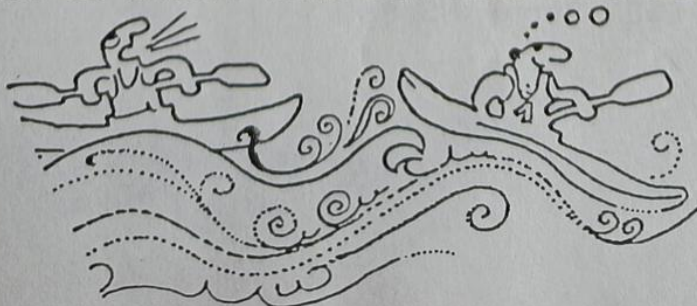
En.... een gezellig eilandje in Neeroeteren. Een eilandje waar vele anciens met nostalgie aan terugdenken. De eerste kempen-marathons werden immers over een afstand van 60 Km gevaren en dat eilandje was na 30 Km een welgekomen rustpunt. Onze jongeren gingen in die tijd 2 x op trainingskamp: eerst in Neeroeteren en later op de vakantie elders. De laatste dag van dit kamp was er dan een "tijdvaart" rond het eiland. Een eilandje ook dat onze huidige jongeren nog amper kennen.....

Met deze twee ingrediënten, zomers weer en 't eilandje, konden de derde eilandspelen nog amper mislukken. Want daar moet dit verslag uiteindelijk over gaan: " De eilandspelen "

Na een week zoekwerk had ik dan toch nog drie Neerpeltse ploegen bij elkaar gevonden. Neerpelt I bestond uit de snotbellen: Hans, Geert, Steven en Eric Verduyckt (deze laatste is uiteraard geen snotbel meer). Marc en Stephan Verhoeven, Guy Verduyckt, Marc Buteneers en Nico mochten optreden onder de naam Neerpelt II. Zij waren met vijf omdat Stephan later kwam en Nico eerder moest vertrekken. En last but not least waren het Hendrik, Frank, Rudi Thijs en Danny Peeten om het vaandel van Neerpelt III hoog te houden. Deze drie ploegen moesten het tegen elkaar, drie Oeterse teams en twee teams van Hasselt opnemen in allerlei (5) gezellige waterachtige spelletjes.

Als je de deelnemerslijst nog eens overloopt merk je dat vooral Neerpelt II en III bestond uit vrijende of getrouwde heren. Als sommige lezers en lezeressen zich afvragen waarom die zes bijhorende dames geen ploeg gevormd hebben.....ik weet het ook niet??

Bij het eerste spelletje was het de bedoeling om in ploeg zo snel mogelijk een aantal poorten, van een slalomparcours, voor of achterwaarts, te nemen. Hier won Neerpelt I en werd Neerpelt II laatste. Ondertussen vervoegden Dirk, Eric en Heidi ons ook. Ma en Pa Kuppens en Peeten kwamen zelfs met de fiets supporteren. De volgende proef was "ober te water". Benodigdheden: een canadese boot, 2 paddelaars, één ober die van de ene naar de andere kant moet met een plateau gevuld met zo veel mogelijk bekertjes water. En dit 5 minuten lang, heen en terug om zo veel mogelijk water van de ene naar de andere emmer over te brengen. Meerdere ploegen zochten tijdens dit spelletje het water op. Neerpelt II ging al zwemmen tijdens het oefenen. Spelletje 3 was bandenduwen. Een grote binnenband waar de luierik van elke ploeg zich kon uitleven: Hij moest zich immers muisstil houden op die binnenband, terwijl de drie andere er voor moesten zorgen dat binnenband + opvarende zo snel mogelijk 50 m verder geduwd werden. Tijdens het vierde spelletje moesten de ploegen met een bal een belletje in de hoogte doen bellen. En spel 5 was een spectaculaire krachtproef.... Vier taifuns werden met kop en staart aan elkaar gemaakt, een grote koord met een rode doek ertussen en aan de andere kant ook weer vier taifuns.

Het systeem van touwtrekken dus, maar dan met boot en paddel. "Bro-wing" gaf geen garantie en dus werden de wing-paddels aan de kant gelaten. Een echt spectaculair krachtspeel waar Neerpelt I tegen Hasselt moest uitkomen in de finale. Dit was echt spannend..... De eerste halve minuut was Hasselt even sterk als Neerpelt I, maar toen kwam de Neerpeltse fysiek boven en moest Hasselt de duimen leggen. Het toeval wou dat er na dit spel geen winnaar van de derde eilandspelen kon aangeduid worden. Neerpelt I en Hasselt hadden evenveel punten. Dus moesten deze twee ploegen nog een keer kayak-trekken en hier trok Neerpelt vrij vlug de andere taifuns naar zich toe.

Neerpelt I eindwinnaar, Neerpelt II vijfde en Neerpelt III vierde was het eindklassement, doch iedereen had zich goed geamuseerd. En dit was tenslotte de bedoeling van deze spelen.

Kortom..... een aanrader voor zowel wedstrijdvaarder, toerist, als niet-actief lid....